

му разбрали вчерашниятъ думи и свърши, като ги потвърди пакъ. Азъ му възразявахъ благо и помирило. Нейсе, то се свърши доста леко. Слава Богу!

Но догдѣ бѣхме още сами, К. Поповъ съобщилъ, че познатиятъ и мене служащия въ «Общество параходства и пр.» Бѣлявинъ му предлагалъ да направи фишецитѣ отъ динамитъ. Слѣдъ продължителенъ разговоръ по тоя прѣдметъ, ние опълномошихме Попога да се срѣщне съ Бѣлявина да го посондира и да му предложи направата на фишеци, а и на бомби, ако само умѣе. Паритѣ, рѣкохъ, че ще дамъ азъ. Кой знае може въ послѣдний моментъ Господъ да помогне и въ тога.

Нейсе, да оста имъ всичко това и да дойдемъ на снощния въпросъ.

Азъ направихъ двѣ бѣлѣжки, т. е. забѣлѣжахъ двѣ нѣща въ себе си днесъ. Отзарана като се събудихъ и си лѣжахъ тѣй, помислята, че предприятието излита изъ рѣцѣтъ ми, ме уплаши и осѣтихъ въ главата си тежкия звонъ и страшното почукване на съвѣстятъ. Още въ нищо формално не бѣхъ се провинилъ предъ нея—а тя ме подещаше съ грозното си рѣмжение. Никакви помисли за свобода и рахатливъ животъ не ме съблазняваха. Срѣдъ палати и слава азъ не бихъ можалъ да се отървѣмъ отъ страшния звѣръ когото не можешъ уби, понеже е въ мене, въ главата ми, въ грѣдитъ ми. Могж ли азъ искорени съвѣстятъ си? и това нѣщо токо тѣй ми бѣ хрумнѣло = но . . . не сж ли по-честити тия, у които тя не е бивала ни събуждана? — Азъ не могж искорени съвѣстятъ си. Тя въобще до сега е била будна въ мене и въобще тя ме е командувала. Ако бихъ напуснѣлъ токо тѣй това дѣло не само че ще съмъ виновенъ предъ графѣтъ и Цанковъ, но главно прѣдъ себе си. Съ тѣхъ азъ може и да се не срѣщамъ, но гдѣ да се укривъ предъ звѣра, който е въ мене и който, колкото по-вече се минава, толкозъ по-страшно ще ме мѣчи. Азъ ще загубя уважението къмъ себе си, къмъ Лапча, и ще го мѣча тозъ Лапчо ужасно, щото ще го направя смахнатъ, лудъ, дѣто самъ да се убие.

Второ. Дѣйствително днешникътъ е загубилъ за мене малко — не, но нека кажа *доста* — отъ предишното си обѣснение, — но само отъ обѣсненieto си, не отъ уважението и цѣлността, на която той се радва. Защо? — Не за туй ли,